

មជ្ឈមណ្ឌលឯកសារកម្ពុជា

គម្រោងស្តីពីការសិក្សាប្រវត្តិសាស្ត្រកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យ

ការបង្រៀនប្រវត្តិសាស្ត្រកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យ (១៩៧៥-១៩៧៩)

សិក្ខាសាលាជាមួយគ្រូបង្រៀន-ក្រុមការងារស្តីពីការចងក្រងឯកសារប្រវត្តិសាស្ត្រកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យ

ប្រាសាទព្រះវិហារ ថ្ងៃទី ២៤-២៦ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ២០១០

ប្រកាសព័ត៌មាន

ក្នុងថ្ងៃទី២៤ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១០ មជ្ឈមណ្ឌលឯកសារកម្ពុជាសហការជាមួយក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡានិងរៀបចំកិច្ចប្រជុំការងារជាមួយលោកក្រុមអ្នកប្រឹក្សាប្រចាំឆ្នាំលើកទីពីររបស់ខ្លួននៅខេត្តព្រះវិហារ ក្នុងបំណងបង្កើតឡើងនូវក្រុមការងារមួយ ដើម្បីចងក្រងឯកសារប្រវត្តិសាស្ត្រកម្ពុជាតាមរយៈដំណើរការស្វែងរកការពិតនិងផ្សះផ្សា ។ អ្នកចូលរួមនៅក្នុងសិក្ខាសាលានេះ រួមមានគ្រូបង្រៀនថ្នាក់ជាតិចំនួន ២៣រូបនិងគ្រូបង្រៀនថ្នាក់ខេត្តចំនួន១៨០រូប ។ សិក្ខាសាលានេះ នឹងផ្តោតការពិភាក្សាទៅលើប្រធានបទសំខាន់ៗចំនួន៤គឺ :

ការបង្កើតក្រុមការងារមួយសម្រាប់ចងក្រងឯកសារប្រវត្តិសាស្ត្រកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យ :
មជ្ឈមណ្ឌលឯកសារកម្ពុជាជឿជាក់ថា ដំណើរការនៃការស្វែងរកការពិត និងផ្សះផ្សាមួយ ដែលស្របទៅនឹងបរិបទសង្គម និងវប្បធម៌របស់កម្ពុជាក្នុងត្រូវបានបង្កើតឡើងដើម្បីជំរុញដល់ការទប់ស្កាត់អំពើប្រល័យពូជសាសន៍ និងការផ្សះផ្សាជាតិ និងដើម្បីចងក្រងឯកសារទាក់ទងទៅនឹងអំពើទុក្រិដ្ឋកម្មធ្ងន់ធ្ងរ ដែលត្រូវបានប្រព្រឹត្តឡើងនៅក្នុងរបបកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យ ។

ការអភិវឌ្ឍន៍ជំនាញ : សិក្ខាសាលានេះនឹងផ្តោតទៅលើការពង្រឹងសមត្ថភាពរបស់គ្រូបង្រៀនថ្នាក់ជាតិ និងគ្រូបង្រៀនថ្នាក់ខេត្តដែលជាគ្រូទូទៅនៅក្នុងវគ្គបណ្តុះបណ្តាលគ្រូមូលដ្ឋានលើកក្រោយៗទៀត ។ នៅក្នុងឆ្នាំ២០១១ និងឆ្នាំបន្តបន្ទាប់ទៀត មជ្ឈមណ្ឌលឯកសារកម្ពុជា និង ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡានឹងបន្តដល់ការបណ្តុះបណ្តាលដល់គ្រូមុខវិជ្ជាប្រវត្តិវិទ្យា ដែលនៅសេសសល់ និងលោកក្រុមអ្នកប្រឹក្សាបង្រៀនមុខវិជ្ជាភាសាខ្មែរ និងសីលធម៌ពលរដ្ឋ ។

ប្រសិទ្ធភាពនៃការបង្រៀន : សិក្ខាសាលានេះនឹងពិភាក្សាថាតើគ្រូបង្រៀនប្រវត្តិសាស្ត្រកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យនៅក្នុងថ្នាក់រៀនដោយរបៀបណា ។ សំណួរចម្បងៗមួយចំនួននឹងត្រូវលើកយកមកពិភាក្សា ។ តើគ្រូអាចយកចំណេះដឹង ជំនាញ និងវិធីសាស្ត្រដែលខ្លួនទទួលបានពីវគ្គបណ្តុះបណ្តាលទៅអនុវត្តនៅក្នុងថ្នាក់រៀនបានដែរឬទេ? តើគ្រូអាចបង្រៀនមេរៀននៅក្នុងសៀវភៅប្រវត្តិសាស្ត្រកម្ពុជា

ប្រជាធិបតេយ្យនៅក្នុងថ្នាក់រៀនបានចំនួនប៉ុន្មាន? តើក្រុមអាចអនុវត្តការបង្រៀនប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពនៅក្នុងបរិបទនៃបរិស្ថានក្នុងថ្នាក់រៀនរបស់ខ្លួនបានដែរឬទេ? តើបញ្ហាប្រឈមអ្វីខ្លះ ដែលក្រុមបានជួបប្រទះនៅក្នុងកំឡុងពេលនៃការបង្រៀននៅក្នុងការអនុវត្តនូវវិធីសាស្ត្រថ្មី និងសម្ភារៈទប់ទល់ ដែលមជ្ឈមណ្ឌលឯកសារកម្ពុជាបានផ្តល់ឲ្យ?

ការចងក្រងរឿងរ៉ាវរបស់អ្នកដែលនៅរស់រានមានជីវិត : នៅក្នុងតួនាទីរបស់ខ្លួនជាអ្នកស្វែងរកការពិតក្រុមឆ្កែលទាំងអស់នឹងមានតួនាទីបន្ថែមទៀត មិនមែនមានតួនាទីត្រឹមតែអប់រំសិស្សអំពីប្រវត្តិសាស្ត្រខ្មែរក្រហមប៉ុណ្ណោះទេ ថែមទាំងមានតួនាទីលើកទឹកចិត្តសិស្សទាំងអស់ឲ្យធ្វើការចងក្រងនូវរឿងរ៉ាវរបស់ឪពុកម្តាយ ដឹងដឹងតា សាច់ញាតិ និងអ្នកជិតខាង ដើម្បីថែរក្សាការចងចាំអំពីហិង្សានៅក្នុងអតីតកាល ដែលជាផ្នែកមួយនៃដំណើរការស្វែងរកការពិត និងផ្សះផ្សា ។

អត្ថបទពិភាក្សាប្រាំពីរនឹងធ្វើការពិភាក្សានៅក្នុងសិក្ខាសាលានេះ :

- អត្ថបទពិភាក្សាទី១ :** យុត្តិធម៌បន្ទាប់បន្សំ ដោយ ឆាន់ យុ ។
- អត្ថបទពិភាក្សាទី២ :** ការអត់ឱនខោស : តើការអត់ឱនអាចផ្សេងប្លែកដែរឬទេ ហើយតើអាចបង្រៀនឲ្យចេះអត់ឱនបានដែរឬទេ? ដោយ អេង កុកថាយ ។
- អត្ថបទពិភាក្សាទី៣ :** ទស្សនៈសំខាន់ៗស្តីពីការអភិវឌ្ឍន៍ជំនាញ ដោយ ត្រីស ឌឺវីន និង ស៊ុរី សារីណា ។
- អត្ថបទពិភាក្សាទី៤ :** ប្រសិទ្ធភាពនៃការបង្រៀនប្រវត្តិសាស្ត្រកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យ ដោយ ជា ផល្លា
- អត្ថបទពិភាក្សាទី៥ :** ទ្រឹស្តី និង ការអនុវត្តប្រវត្តិសាស្ត្រតាមរយៈការសួរនាំ ។
- អត្ថបទពិភាក្សាទី៦ :** បទពិសោធន៍ពីការធ្វើការជាមួយសហគមន៍ចាម ដោយ សូ ហ្គារីណា ។
- អត្ថបទពិភាក្សាទី៧ :** ហេតុអ្វីត្រូវធ្វើការគ្រប់គ្រងគុណភាពការបង្រៀនប្រវត្តិសាស្ត្រកម្ពុជា ប្រជាធិបតេយ្យ ។

នៅក្នុងពេលដែលមជ្ឈមណ្ឌលឯកសារកម្ពុជាធ្វើការជាមួយជនរងគ្រោះដោយសាររបបខ្មែរក្រហម យើងបានប្រជាជនរៀបរាប់ពីទិកាសង្កេតនៅពេលដែលឡានរបស់រដ្ឋាភិបាលលោកខាងលិចនាស្រាប់តែមកដឹកយកជនភៀសខ្លួនដើម្បីទៅរស់នៅឯប្រទេសរបស់ពួកគេ ។ នេះជារឿងរ៉ាវពិត ដែលប្រហែលជាត្រូវនឹងសាច់រឿងពួកគេ តើមានអ្វីកើតឡើងបន្តទៀត ។ នៅខែមិថុនា ឆ្នាំ១៩៧៧ ប្រទេសថៃបានប្រកាសថា ជនភៀសខ្លួនកម្ពុជាយ៉ាងច្រើនត្រូវបានបណ្តេញចេញពីទឹកដីថៃ ។ ជន

ភ្ញៀវស្ទើរ ១២០០ នាក់ត្រូវបានជ្រើសរើសឲ្យទៅរស់នៅសហរដ្ឋអាមេរិក បារាំង និងអូស្ត្រាលី ។ ទោះជាយ៉ាងណាក្តី ជនភ្ញៀវខ្លួនដែលនៅសល់ត្រូវបានបញ្ជូនចូលមកប្រទេសកម្ពុជាវិញ ។ អ្នកទាំងអស់នោះត្រូវបានបញ្ជូនមកតាមព្រះវិហារ ។ ទោះជាចំណោមភ្នំនៃខេត្តព្រះវិហារកម្ពុជានិងខេត្តស៊ីសាកេត ថៃ មានលក្ខណៈចោតយ៉ាងខ្លាំងនៅពេលដែលពួកគេឆ្ពោះមកខាងកម្ពុជា ។ នៅតាមដូរមួយចំនួន ដែលអាចឆ្លងកាត់បានពីខាងថៃនោះត្រូវបានបង្កប់ទៅដោយគ្រាប់មីនដោយខ្មែរក្រហមនៅសម័យនោះដើម្បីការពារកុំឲ្យប្រជាជនខ្មែររត់ទៅប្រទេសថៃ ។ តាមព័ត៌មានបានឲ្យដឹងថា ប្រជាជនខ្មែរជាន់៣០០០ នាក់ត្រូវស្លាប់ដោយសារការបញ្ជូនគ្រឿងឧប្បត្តិកម្មកម្ពុជាវិញនេះ និងប្រជាជនជាន់៧០០០ នាក់ ដែលគ្មានការទទួលខុសត្រូវយកចិត្តទុកដាក់ ។ នៅតែមិនទាន់យល់ច្បាស់ថា ហេតុអ្វីបានជាប្រជាជនទាំងនោះត្រូវគេបញ្ជូនមកតាមព្រះវិហារ ហេតុអ្វីបានជាមិនបញ្ជូនមកតាមប្រកដេងដែលមានសុវត្ថិភាពជាងប្រកនេះ ។ រហូតដល់ឆ្នាំ១៩៧៩ មានចលនាបញ្ជូនប្រជាជនឲ្យគ្រឿងឧប្បត្តិកម្មស្រុកខ្មែរវិញជាច្រើន តាមដូរដដែលរួមទាំង៨៥០ នាក់ត្រូវបានគេបញ្ជូនចេញពីខេត្តអណ្ណប្រថេត ។ មានសេចក្តីរាយការណ៍ឲ្យដឹងថា មានទាហានថៃបានបាញ់ពីក្រោយនៅពេលដែលពួកគេបង្ខំប្រជាជនខ្មែរដើរឆ្លងកាត់ចំការមីន ។

ព្រះវិហារជាខេត្តដែលថិតនៅភាគពាយ័ព្យនៃប្រទេសកម្ពុជា ។ ខេត្តនេះត្រូវបានដាក់ឈ្មោះតាមប្រាសាទព្រះវិហារដែលថិតនៅជាប់ព្រំប្រទល់រវាងប្រទេសកម្ពុជានិងថៃ ។ ប្រាសាទនេះត្រូវបានកសាងឡើងនៅដើមសតវត្សទី៩ ខ្ពស់ទៅអទិទេពព្រាហ្មណ៍សាសនា ។ នៅសម័យនោះអាណាចក្រខ្មែរលាតសន្ធឹងយ៉ាងហោចណាស់ដល់ទន្លេចេងយ៉ា ។ រាប់ពាន់ឆ្នាំមកហើយ ប្រាសាទនេះក្លាយជាកន្លែងកោះពបូជាទាំងអ្នកប្រណិបត្តពុទ្ធ សាសនា និងព្រាហ្មណ៍សាសនា ។ ប្រាសាទព្រះវិហារជាទីតាំងដ៏ម្ខាងម្ខាងប្រទេសថៃនិងកម្ពុជាអស់រយៈកាលជាន់មួយរយឆ្នាំមកហើយ ។ យោងតាមផែនទីដែលត្រូវការគ្រប់គ្រងរបស់បារាំងនៅអាស៊ីអាគ្នេយ៍នៅដើមទសវត្សទី៩០ និង ការសម្រេចក្តីរបស់តុលាការអន្តរជាតិ(ICJ) បានបង្ហាញថា ប្រាសាទនេះថិតនៅក្នុងដែនដីកម្ពុជា ហើយកម្ពុជាក៏ជាម្ចាស់កម្មសិទ្ធិនិងមានអធិបតេយ្យភាពលើប្រាសាទនេះ ។ ការដើមឡើង ការធ្វើដំណើរឡើងប្រាសាទពីខាងកម្ពុជាមានការលំបាក ។ ចំណែកខាងថៃក៏ជាជម្រាលភ្នំចុះប្រហែលជាជាន់១០០ ម៉ែត្ររហូតដល់ព្រំដែនកម្ពុជា ។ ជម្រាលភ្នំនេះបង្កើតឲ្យមានព្រំដែនជាលក្ខណៈធម្មជាតិមួយរវាងប្រទេសទាំងពីរនេះ ។ ទោះជាយ៉ាងណាក្តី ដូរឆ្ពោះទៅកាន់ប្រាសាទមានលក្ខណៈប្រសើរឡើង ដោយសារមានការកសាងដូរពីខេត្តព្រះវិហារទៅតំបន់ប្រាសាទនិងពីជើងភ្នំឡើងទៅកំពូលភ្នំ ។ បន្ទាប់ពីការប្រកាសសាលក្រមរបស់តុលាការអន្តរជាតិខាងភាគីថៃមិនបានធ្វើការប្តឹងសារទុក្ខនិងធ្វើការបដិសេធទេ ។ ក្រៅពីមានសិទ្ធិគ្រប់គ្រងលើប្រាសាទ សេចក្តី

នៅក្នុងសាលក្រមបានបញ្ជាក់ថា ភារកិច្ចកម្ពុជាអាចទាមទាររាល់វត្ថុសិល្បៈនានា ដែលត្រូវបានយក
ចេញ។ នេះជាជោគជ័យមួយ ដែលប្រទេសកម្ពុជាទទួលបាន ហើយកិត្តិយសដ៏ធំធេងនេះ ត្រូវថ្វាយ
ជូនព្រះមហាក្សត្រក្មេងវ័យ នរោត្តម សីហនុ។ ទោះជាយ៉ាងនេះ ក្តីប៉ុន្តែនូវឆ្នាំមកនេះចាប់តាំងពីការ
ប្រកាសសាលក្រមរបស់តុលាការអន្តរជាតិនោះមកកម្ពុជាធ្លាក់ទៅក្នុងជម្លោះដ៏ហឺន្ទូននិងអូសបន្លាយចាប់
តាំងពីឆ្នាំ១៩៧០ ដល់១៩៧៨ ។ ប្រាសាទព្រះវិហារបានក្លាយជាទីកន្លែងលាក់កំបាំង និងជាទីតាំងកាន់
កាប់មួយរបស់ខ្មែរក្រហម ។ ប្រាសាទព្រះវិហារក៏ជាទីតាំងមួយក្នុងចំណោមទីតាំងចុងក្រោយនានា
ដែលបានយកមកពីខ្មែរក្រហម ។

រហូតដល់ឆ្នាំ២០០៨ នេះភ្ញៀវទេសចរណ៍ត្រូវបានអនុញ្ញាតឲ្យចូលទស្សនាប្រាសាទតាមខាងប្រទេសថៃ
មានផ្សារមួយនៅតាមព្រំដែនត្រូវបានគេបើកនៅជិតប្រាសាទនៅជាប់ព្រំដែនកម្ពុជា ថៃ។ ព្រះវិហារក៏
ជាប្រាសាទដែលពោរពេញទៅដោយប្រវត្តិសាស្ត្រ។ ប្រាសាទនេះមានផ្នែកមួយចំនួននៃអារ្យធម៌របស់
កម្ពុជាដែលបានបាត់បង់។ វាត្រូវបានប្រជាជនខ្មែរចាត់ទុកថា ជានិមិត្តរូបដ៏ជោគជ័យមួយទៅលើថៃ
ដែលត្រូវបានគិតថាជាអ្នកកេងប្រវ័ញ្ច។ ជម្លោះនេះមិនទាន់បានដោះស្រាយនៅឡើយ។ ហេតុនេះ
ហើយទីតាំងខេត្តព្រះវិហារជាទីតាំងដែលសមស្របមួយសម្រាប់មជ្ឈមណ្ឌលឯកសារកម្ពុជារៀបចំ
សិក្ខាសាលាជាមួយក្រុមការងារចងក្រងឯកសារប្រវត្តិសាស្ត្រ។

សម្រាប់ព័ត៌មានបន្ថែមសូមទំនាក់ទំនង :

អេង កុកថាយ តាមរយៈអ៊ីមែល truthkokthay@dccam.org

ទូរស័ព្ទ : ០១២ ៧៥ ៥៨ ៥៨ និង

ហ៊ុយ សម្ពុស្ស តាមរយៈអ៊ីមែល truthsamphoas@dccam.org

ទូរស័ព្ទ : ០១២ ៧៦ ៥២ ៨៥